

Komünizasyon ve Dekolonizasyon

Ediciones Inéditas

2019

Yakın zamanda bize komünizasyon ve dekolonizasyon hakkındaki düşüncelerimiz soruldu ve bu makale bizim yanıtımızdır.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, komünizasyon çevresi gerçekte Avrupa kökenlidir ve büyük ölçüde sözde Amerika'daki yerleşimci-kolonyalist gerçekliğimize hitap etmemektedir. Büyük ölçüde Avrupalı olan yazarlar, sözde Amerikalarda (ve diğer kolonileştirilmiş topraklarda) yaşadığımızdan farklı bir bağlamdan kavramsallaştırıyorlar.

O zaman neden hala komünizasyondan bahsediyoruz?

Bu proje üzerinde çalışan bizler, komünizasyon teorisini hala değerli buluyoruz çünkü komünizm için gerekli koşulları derhal oluşturmamanın açık bir yolunu gösteriyor.

Peki ama komünizm nedir?: Bizim ve yol arkadaşlarımız için komünizm bir üretim biçimi değildir. Sadece 'daha adil' bir servet dağılımı sağlayan ekonomik bir sistem de değildir. Karşılıklı yardımlaşma, dayanışma, üretim/tüketim ikiliğinin çökmesi (dolayısıyla çalışmanın ortadan kaldırılması), Devletin ortadan kaldırılması, paranın ortadan kaldırılması, değerın ortadan kaldırılması, bir baskı alanı olarak ırk ve cinsiyetin ortadan kaldırılması, cis-hetero-patriyarkanın (ve zorunlu heteroseksüellik gibi tüm bunların gerektirdiği şeylerin) ortadan kaldırılması dahil (ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere) ortak sosyal ilişkilere dayanan geniş bir yaşam yolları yelpazesidir. Bazıları buna anarşi de diyor. Batı kapitalist uygarlığını ayakta tutan şeylerin yadsınmasıdır.

Bizler 'devrimci sosyalistlerin' çağrıda bulunduğu gibi bir geçiş aşamasıyla ya da 'ikili iktidar' veya 'komün inşa etme' çağrısında bulunanlar gibi aşamalı bir yolla ilgilenmiyoruz. Bu proje üzerinde çalışan bizler yerli değiliz, ancak yerli soyundan geliyoruz. Kendi yerli atalarımızın çok daha komünal yaşam biçimleriyle bağlarımız koparıldığı için, çağdaş ya da eski yerli yaşam biçimlerini kötüye kullanmadan özgür ve komünal bir yaşama doğru başka olası yollar bulmak zorunda kalıyoruz (yine de bu yaşam biçimlerini anlamak, hepimizi mahvetmeyen özgür ve komünal bir yaşam biçimini sağlama projesinin başarısı için çok önemli olacaktır). Komünizasyonun yerleşimci-kolonyal kapitalist dünyaya karşı yerli direniş ve isyanını yerini alacağını iddia etmiyoruz, aksine bu direniş ve isyan olmadan yerleşimci-kolonyal kapitalist dünyanın varlığını sürdüreceğini anladığımızı savunuyoruz.

Şunu da belirtmek gerekir ki, komünizasyon teorisyenleri Marx'ın kategorilerini ve kavramlarını kullansalar da, bu kategorileri ve kavramları ebedi olarak görmemektedirler. Biz bunları Marx'ın (kendi dönemindeki) kapitalizmi anlamak ve eleştirmek için geliştirdiği araçlar olarak kabul ediyoruz ve her zaman var olacak / olacaktı / olması gereken ebedi kategoriler ve kavramlar olarak görmüyoruz. Bu kavramları post-kapitalist, de-kolonize edilmiş bir dünyaya taşımayacağız. Aksine, hakkında yazdığımız komünizm sadece kapitalizmden, devletten, patriyarkadan, beyaz üstünlüğünden değil, Batı sivilizasyonunun kendisinden de açık bir kopuş olacaktır. Komünizasyon teorisyenlerinin kendilerini genellikle Marksist değil komünist olarak adlandırmalarının nedeni budur.

Komünizasyon teorisinin büyük ölçüde sunduğu şey katı bir program değil, kapitalizmin nasıl işlediğine (ırk ve cinsiyetin gömülü hatlarıyla birlikte) ve onu ortadan kaldırmanın ne anlama geleceğine dair bir anlayıştır. Komünizmin (veya anarşinin) neye benzeyebileceğine dair gerçek süreç söz konusu olduğunda doğaçlama ve esneklik için alan sağlar. Katı bir parti çizgisi yoktur.

Komünizm kurulması (ya da dayatılması) gereken bir durum değil, mevcut durumu ortadan kaldıran gerçek bir harekettir. Ve eğer Marksistlerin ve bazı anarşistlerin kurmaya çalıştığı komünizm toprakla aynı yerleşimci-kolonyal ilişkiyi sürdürüyorsa, o zaman bu komünizm değildir. İşgal edilmiş topraklar üzerinde bir komün inşa eden yerleşimciler hala sınıflı bir toplumu sürdürmektedir. Yerleşimcilerin yerli halkın kendi yaşam biçimlerini uygun gördükleri şekilde yeniden üretmelerini engelledikleri bir sınıf toplumu.

Şimdi dekolonizasyon, komünizm gibi çok geniş bir konudur. Ve tam komünizm gibi, dekolonizasyon (veya anti-kolonyalizm) da yerden yere, biyo-bölgeden biyo-bölgeye vs. değişecektir. Herkese uyan tek bir plan mevcut değildir (ve olmamalıdır) ve böyle bir planın oluşturulması güçlü anarşist eğilimlerimize ters düşecektir.

Komünizasyon ve dekolonizasyonu aynı hava sisteminin iki yönü olarak düşünebiliriz. Komünizasyon, işgal altındaki topraklarda var olan kapitalist sosyal ilişkilere saldıracaktır, ancak açıkça yeterince ileri gitmeyecektir. Orijinal adı Tovaangar olan işgal altındaki Tongva topraklarından yazıyoruz ve sadece komünizm (anarşi) yaratmak ve yerli toprakları orijinal sakinlerine iade etmek için hiçbir girişimde bulunmamak (bir kez daha) komünizm olmayacaktır. Dekolonizasyon (anti-kolonyalizm) bize yapılması gereken daha çok şey olduğunu hatırlatmaktadır.

Komünizasyon ve dekolonizasyonun birleşimi, özellikle iklim değişikliğinin giderek yoğunlaşmasıyla birlikte, yerleşimcilerin üzerinde buldukları toprakların derin doğal tarihini derinlemesine, hatta yüzeysel olarak anlamadıklarını kabul etmektedir. Burada, sözde Los Angeles'ta, sürekli olarak artan büyük yangın tehlikesiyle karşı karşıyayız. Ancak orman yangınları bu coğrafyanın kadim bir parçasıdır. Kitlesele özelleşmesiyle dünya çapında ünlenen bu manzaranın ekolojisi, gençleşmesi için yangına bağlıdır. İnsanlar için tehlikenin artmasına neden olan şey sadece daha az yağmur ve daha sıcak hava getiren iklim değişikliği değil, aynı zamanda sınırsız kapitalist gelişmenin daha önce insan yaşamı üzerinde çok az etkisi olan tepeler, dağ ormanları gibi yerlerde inşaat yapmayı kârlı hale getirmesidir.

Komünizasyon, temelde farklı bir sosyal ilişkiler dizisi yerine sadece farklı bir üretim yönetimi (işçi özyönetimi, devlet yönetimi) çağrısında bulunan Marksizm ve Sol-Anarşizm üzerinde bir düzeltici olarak çalışır. Marx bile komünizmin, kapitalizmin toprağı kontrol etme ve ondan daha fazla değer çıkarma girişimi yerine, insan topluluğunun toprakla yeniden bağ kurmasının bir parçası olduğunu belirtmiştir (hümanizme de eleştirel yaklaşıyoruz). Kolonizasyonun başlangıcından bu yana, dünyanın dört bir yanındaki yerli halklar, yerleşimci-kolonyal-kapitalist yaşam biçiminin yalnızca soykırım değil, aynı zamanda tam bir ekokırım eylemi olduğunu tekrarladılar.

Bu bizim anlayışımız. Devam eden bir çalışma ama bizim anlayışımız. 'Bilimsel sosyalizm' diye bir şey olmadığı gibi 'de-kolonize edilmiş sosyalist devlet' de olamaz. Bir yaşam biçimi bilim olamaz. Arzu ettiğimiz şey komünizm ve hatta anarşi kelimelerinin eninde sonunda unutulduğunu görmek ve bunun yerine toprağı ve birbirimize sıkı sıkıya bağlı olabileceğimiz bir dünyada yaşamak ve bu kopukluğun kapitalizm altında emeğimize duyduğumuz yabancılaşmadan çok daha eski bir yabancılaşma olduğunu anlamaktır.

Posia

Ediciones Inéditas
Komünizasyon ve Dekolonizasyon
2019

<https://heimatloskultu.wordpress.com/2024/04/02/komunizasyon-ve-dekolonizasyon-ediciones-ineditas/>

edu.wll.im